

TKP'nin SESİ:

Yazdırma Servisi

2.1.1983 (Pazar)

D.D., Yazdırma Servisimizin ^{Parti yaşamı} ~~"Ajitatörün Not defteri"~~ programında sizlere, TKP MK Ogaranı "Atılım" gazetesinin Ocak 1983 sayısında yer alan "Demokrasiye gerçek bir geçişin içeriği, yolları" başlıklı yazının ilk bölümünü yazdıracağız. Bu yazının ikinci bölümünü ise yarın, yani 3 Ocak Pazartesi akşamı saat 21, 23 ve sıfır bir yayın-^{mız} larında yazdıracağız. Duyururuz.

D.D., şimdi Atılım'ın Ocak 1983 sayısında çıkan "Demokrasiye gerçek bir geçişin içeriği, yolları" başlıklı yazının ilk bölümünü yazdırıyoruz:

TKP'nin SESİ

Yazdırma Servisi

3.1.1983 Pazartesi

D.D., Dünkü yayınlarımızda da duyurduğumuz gibi, Yazdırma servisi-
mizin "Parti yaşamı" programında sizlere TKP MK organı "Atılım"
gazetesinin Ocak 1983 sayısında çıkan "Demokrasiye gerçek bir geçi-
şin içeriği, yolları" başlıklı yazının ikinci bölümünü bugünkü yayın-
larımızda yazdırıyoruz. Bu yazının ilk bölümünü dün yazdırmıştık.
~~şimdi~~ Yazının ikinci bölümünü şöyle:

Demokrasiye gerçek bir geçişin içeriği,yolları

Ali Saim

Sağcı generallerin * ne yapmak istediklerini ilerici güçler -birbiriinden değişik kimi görüşler ileri sürseler de - iki yıldır dile getirdiler. Yeni anayasasının, hiç bir yasal temeli olmayan göstermelik bir referandumla onaylanmasından sonra, general Evren bir tür diktatör oldu ve militarist, polis devleti kurumlaştırıldı. Şimdi, bu devlete parlamenter bir görünüm verilmesi, yeni partilerin kurulması ve seçimlerin yapılmasıyla tamamlanacak.

Bizce açık olan bu durum, henüz yığınların bilincine yansımış olmaktan uzaktır. Bilinçli işçi sınıfının ve demokrat aydınların dışından kalan geniş yığınlar,bugünkü durumu, demokrasiye geçiş dönemi sanıyor. Onların bu kanaata varmasını,başta cumhurbaşkanı olmak üzere,büyük sermayenin sözcüleri ve bugünkü rejime ^{kısım} ~~hiç~~ de olsa uzlaşan liberal çevreler yoğun bir propagandayla sağlıyor.

Neki, yığınları tümüyle burjuva gerici propagandasına kurbanları gibi görmek yanıltıcı olur. Halkın ezici çoğunluğu demokrasiye geçiş istiyor, bugünkü dikta rejimine, ekonomik bunalıma ve Amerikan emperyalizminin ülkemiz üstündeki baskılarına tepki duyuyor. Generallerin erklerini sağlamlaştırmak için, açık diktatörlükten, parlamenter manevralara başvurması yalnız bir oyun değil, iç ve dış güçler oranına dayattığı zorunlu bir manevradır.

II.

Bize kalırsa, ilerici güçler, genellikle bugünkü durumu ayrıntılı bir biçimde "tasvir" ediyor. Ne yazık ki,somut durum^a,yığınların psikolojisine uygun açık bir platform, demokratik bir alternatif oluşturacak birleşik bir güç,özetle, durumu değiştirecek araçları yaratmakta başarısız kalıyorlar. Kuşkusuz komünistler,bu alandaki eksikliklerin sorumluluğunu yükleniyor ve görevlerini her aşamada yeniden tanımlamak için çalışıyorlar.

Birçok sol çevreyi bugün derin bir eylemsizliğe sürükleyen başlıca

ideolojik etken, onların yığınalara duydukları güvensizliktir. Tarihi kahramanların yarattığına içtenlikle inanmış bu kimseler, kendi örgütleriyle gericilik arasındaki eşitsizliğin etkisi altında, bir uçtan bir uca savruluyor, yılıyor ve yığınların ivedi istemlerine kayıtsız kalıyorlar. 12 Mart 1971'de de benzer bir durum yaşandı. 8 Mart'da devrim düşleri görenler, bir kaç ay sonra "yenilgi" üstüne sözde öz-eleştirel, gerçekte bozguna aşılayan öyle bir gürültü kopardılar ki, iki yıl sonra, milyonlarca emekçinin düzen değişikliği isteğiyle k haykırdığı istemleri duyamaz oldular. İşin ilginç yanı, yeniden toparlandıkları zaman, bu toparlanmanın altında da, yığınların yükselen savaşının yattığını anlayamadılar.

Bugün, açık askersel diktatörlükten, biçimsel parlamenter bir baskı rejimine geçiş sözkonusudur. Sağcı generaller, 12 Martın derslerini, bizim "sol"lardan daha iyi ezberlemekte ve bu geçişin yaratacağı şu ya da bu çatlaktan değişiklik özlemiyle ayağa kalkacak yığın hareketinin, yeniden bir sel gibi akıp gitmesini önlemek için gerçekten ustalıkla bir politika izlemektedirler. Buna karşılık, bir yanda "sol"lar, yeniden "yenilgi" üstüne kurulu teori ve pratikleriyle oylanır ve geleceğin parlak "devrim"inin düşüyle kendilerinden hoşnut olurken, öte yanda liberal çevreler de, yeniden 12 Mart sonrası benzer bir gelişmenin, kendiliğinden ortaya çıkacağına bel bağlıyor ve cuntayı "ürkütmemek" için, bir o yana, bir bu yana kıvrılıp, bükülüyorlar. Bu iki eğilim de, politik alanı generallere savaşı teslim etme pratik sonucuna varıyor.

Şimdi yapılacak iş, "nasıl bir demokrasi, ne için ve hangi yollardan" sorularına açık bir yanıt vermek, hiç duraksamadan, cuntanın "geçiş dönemi"ni, yığınların savaşıyla demokrasiye gerçek bir geçiş dönemine çevirmek için örgütlenmek, örgütlenmek, yine örgütlenmektir. Yığınların yaşamında değişim yaratacak olan, onlara somut kazanımlar sağlayacak olan hedefler için, en önemlisi ise, onları anti-emperyalist, anti-tekel yönelim uğrunda savaşıma çekecek ve eğitecek olan ivedi istemleri bulup çıkarmak gerekiyor.

III

Demokrasiye gerçek bir geçiş için !

Toplumsal ezici oğualuğ u demokrasi istiyor ve tüm parlamenter kurumların yeniden kurulması istemini belli ediyor. Bu ivedidir.Çünkü işçi sınıfı ve tüm halk,ulusal ve sosyal çıkarlarını elde etme olanağına, ancak demokratik özgürlüklerine kavuşmak yoluyla ulaşabilir. Faşist parti dışında tüm politik partilerin, yığın örgütlerinin,sen-dikaların üstündeki yasaklar kalkmalı,politik genel af çıkarılmalı,sürgündeki ilericilerin yurttaşlık hakları tanınmalıdır. Sıkıyönetim kalkmalıdır. 1961 Anayasasında yer alan kazanımlar yeniden tanınmalı ve genişletilmelidir. Burada sözkonusu olan,işçi sınıfının ve tüm emekçi halkın devlet yönetimine aktif katılımının önündeki engellerin yıkılması, devletin her alanda demokratikleştirilmesidir. Türkiye Kürdistanı'nda gönüllü bölgesel özerklik perspektifiyle,ulusal ezgi ve zorla asimilasyon politikasına,diller ve uluslar arasındaki eşit-sizliklere son verilmelidir.

Bu amaçla, sağcı generallerin erkine son vermek,tüm diktatörlük karşıtı güçlerin hükümetini kurmak, 12 Eylülcü anayasayı yürürlükten kaldırmak, orduyu ve devletin öteki kurumlarını cunta kalıntılarından temizlemek zorunludur. Bu hükümet, demokrasiye gerçek bir geçişi sağ-layabilmek için anti-emperyalist ve anti-tekel bir yönelim almak zorundadır.

== AKA ==

Bağımlılıktan gerçek bir kurtuluş için !

Halkımızın ezici oğualuğ u ulusal bağımsızlık,barış,silâhsızlanma,halklararası dostluk için bağımsız bir dış politikanın gerçekleşmesini istiyor. Tezelden, Türkiye'nin Reagan klığının peşi sıra gittiği teh-likeli yoldan döndürölmesi, NATO'nun nükleer silahlanma yarışını kış-kırtan tüm kararlarının tanınmadığının açıklanması,topraklarımızı ABD çevik güçlerine açma plânının boşa çıkırılması,Türkiye'nin nükleer silâhlardan arındırılması gerekiyor. Tüm bu adımlar, Türkiye'nin

saldırgan NATO'dan kurtulması, yabancı askersel üslerin sökülmesi, ABD'yle bağlanmış ikili kölelik anlaşmalarının yırtılması amacıyla atılmalıdır. Amerikan silah ambargosundan gerekli sonuçlar çıkarılmalı, ulusal savunmamız, ekonomik kalkınmayı engellemeden, çok yönlü ilişkilerle ve kendi güçlerimize dayanılarak güçlendirilmeli, başta komşu ülkeler olmak üzere tüm ülkelerle barış içinde yanyana yaşama temelinde dostça ilişkiler kurulmalıdır.

Ekonomik bunalımdan gerçek bir çıkış için !

Ekonomik bağımsızlığın, endüstrileşmenin, uluslararası ekonomik işbölümünde etkin bir yer kazanmanın ve çalışan insanlardan yana bir ekonomik politikanın gerçekleştirilmesi, ülkenin önünde duran ivedi görevdir. Burada başta gelen sorunlar, IMF, Dünya Bankası gibi yeni -sömürgeci kuruluşlara olan bağımlılığın sona ermesi, Ortak Pazar'a girme kararının kalkması, emperyalist ülkelerle eşitsiz tüm ekonomik ilişkiler yerine, bütün ülkelerle karşılıklı eşit yarar temelinde ilişkilerin kurulmasıdır. Sosyalist ülkeler ve çok sayıda gelişmekte olan ülke böylesi ilişkilere hazır olduklarını belirttiklerine göre, eşitsiz dış ilişkilerden kurtulmak Türkiye için olanaklıdır. Yabancı tekellerin, onlara aracılık eden yerli işbirlikçi sermayenin sömürsüne son verilmesi, yer altı ve yer üstü zenginliklerimizin ulusallaştırılması, büyük sermayenin eylemlerinin sınırlandırılması, kamu sektörünün güçlendirilmesi ve genişletilmesi, yeniden rasyonel düzenlenmesi, bankaların ve sigortaların devletleştirilmesi, güç durumdaki orta ve küçük özel kapitalist işletmelerin desteklenmesi zorunludur. Toprak reformu gerçekleştirilmeli, köylü üretici kooperatiflerinin demokratik temelde örgütlenmesi ve güçlendirilmesi sağlanmalı, büyük kapitalist çiftlikler devletleştirilmeli, tarım makinalaştırılmalıdır. İşsizliği, enflasyonu ve dış ödemeler dengesindeki kronik açıkları ve gerilik öğelerini giderme yönündeki bu ve benzer önlemler, çalışan insanlardan yana ve planlı demokratik bir ekonomik politika altında gerçekleştirilmelidir. Silahlanmadan, NATO harcamalarından aktarılan

kaynaklar emekçilerin sosyal istemlerinin karşılanması amacıyla kullanılmalıdır. Halk yararına bir ekonominin başlıca güvencelerinden birisi, tüm işletmelerde demokratik işçi denetiminin sağlanması, ekonominin yönetimine çalışan insanların aktif katılımıdır.

Tüm bu amaçlar,iki aşamalı tek bir bütünsel süreç olan devrim amacından kopmuş,özel,kaçınılmaz,bağımsız bir aşama değildir.Bunlar bizim önümüzdeki,daha da geliştirilmesi ve işlenmesi gereken savaşın görevleridir. Bu görevlerin devrimci niteliği,onlar uğrunda savaşına yığınları gerçek kurtuluşa doğru ilerletecek olmasından doğuyor.

~~Şimdi,ülkeyi sağcı generallerin egemenliğinden kurtarmak ve anti-~~

IV

Şimdi,ülkeyi sağcı generallerin egemenliğinden kurtarmak ve anti-emperyalist, anti-tekel demokratik bir yönelim amacına ulaşmak için en güncel sorulara aktif ve zamanında yanıtlar vermek özel bir önem taşıyor.

En başta, barış savaşını yükseltmeliyiz. Nükleer savaş tehlikesi yığınların bilincine çıkarılmalı, Çevik Güçlere,yeni ve genişletilen üslere karşı savaşın güçlendirilmelidir. "Cuatadan mı barış yanlısı istemler dilemeceğiz" diyen aristokrat "solcu" ne yaparsa yapsın, kendi hükümetleri üstünde barış için baskıyı bugün yüz kat arttırmayan bir halk, devletler arası ilişkiler alanında hiç bir olumlu rol oynayamaz. Dahası,kendi hükümetini ve burjuvazisini NATO'culuk yolunda özgür bırakıyor demektir. Reagan'ı sarsan Amerikan barış güçlerinden ders alalım !

Politik genel af için etkin bir kampanya başlatmalıyız.Siyasal partilere,sendikalara,seçimlere v.b. ilişkin yasaların anayasadan da gerici yasalar taşıyacağını unutmamalı,bu alanda en küçük tepkilere destek vermeli ve demokratik istemleri yükseltmeliyiz.

Tüm bu savaşınlar,ancak yığınların ekonomik,sosyal haklar uğrunda savaşınıyla birleştğinde sonuç alabilir. Ekonomik bunalımın ve cuatadan ekonomik politikasının tüm sonuçlarına karşı,en basit haklar için bile olsa savaşın, istemler ileriye süren herkesi

desteklemeli, onlara yol göstermeliyiz.

Sendikaların gerici yönde yeniden yapılandırılması dönemine hazır olalım. Ve en gerici yönetimli de olsa, sendikalara katılmaya pratik sorularını gündeme getirelim, çıkış yolları araştıralsın.

Yeni siyasal partilerin kurulması sürecini etkilemek için ve en önemlisi gerici parlamento ve seçim kürsüsünü kullanmak amacıyla seçimlere şu ya da bu yoldan katılmak için hazır olalım.

Cuatana "geçiş dönemi"ni demokrasiye gerçek bir geçişe döndürmek için yağın savaşının başına geçmeye hazır ol !

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI